

menes at skulle fordres, for at de Bedkommende kunde erholde de Rettigheder, der nærmere ville blive fastsatte i en Lov som Tillæg til Loven om Søfart, som Indenrigsministeren sandsynligvis vil forelægge. Den anden Examen derimod, den for Mafminister af 1ste Klasse, skulde være frivillig og skulde altsaa blot være for Folk, som maatte mene derved at kunne godtgjøre at være i Besiddelse af en højere Grad af theoretisk Dygtighed. Jeg har ikke troet, det vilde være muligt — i alt Fald vilde det være forbundet med store Vanskeligheder — at kunne afholde disse Examiner rundt omkring i Landet; og da der ved Orlogsværftet eksisterer en Anstalt, nemlig Skibsbygnings-skolen, hvor der er det fornødne Materiale til at afholde dem, har jeg foreslaaet, at de skulde afholdes der. — Med Hensyn til de øvrige Enkelt- heder i disse Lovforslag kan jeg henvise til Motiverne, og jeg skal derfor indskrænke mig til med disse Bemærkninger at anbefale Lovforslagene til Thingets Velvilje.

Formanden: Exemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte. — Vi gaa derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som er:

Finantsministeren forelægger „Forslag til Lov, hvorved Aarhus Kommune bemyndiges til paa ustemplet Papir at udstede Partialobligationer lydende paa Thøndehaveren eller paa Navn til et samlet Beløb af 600,000 Rd.“

Finantsministeren: Saaledes som den høitærede Formand allerede har angivet Lovforslagets Indhold, svarer det for Aarhus Kommunes Bedkommende ganske til det lille Lovforslag, der nylig af Thinget er blevet bifaldet med Hensyn til Maribo Amt. Aarhus har nemlig af Indenrigsministeriet faaet Tilladelse til at optage et Laan som det, hvorom der her er Tale, og ønsker at give det en saadan Form, at de enkelte Obligationer kunne cirkulere paa samme Maade som kongelige Obligationer.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af „Forslag til Lov om nogle Forholdsregler i Anledning af Ombygningen af Statsfondens og Bankfondsbøffer.“

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 577; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B Sp. 31—32).

Intet Endringsforslag var stillet. Lovforslagets Paragrafer og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (D. Christensen): Som det høie Thing vil have set af Betænkningen, er Udvalget aldeles enigt om at anbefale nærværende Lovforslag til usorandret Betagelse i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Landthinget. Naar Betænkningen fremtræder i saa korte Træk, som Tilfældet er, da er Grunden dertil den, at det turde være heldigst mundtlig at give nogle enkelte Oplysninger om, hvad der har rørt sig i Udvalget med Hensyn til dette Lovforslag. Vi have naturligvis først døvet ved det Spørgsmaal, om det i og for sig var nødvendigt, at en Lov som den her foreslaaede kom ud. Vi ere enstemmig komne til det Resultat, at dette Spørgsmaal maatte besvares bekræftende, eftersom de her omtalte Obligationer virkelig vilde faa vel Finantsministeren som Eierne store Vanskeligheder, idet det i Følge den bestaaende Lovgivning er umuligt at faae Sagen ordnet paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade. — Dernæst have vi overveiet, om Lovforslaget forelaa i en saadan Form, at Statskassen i Et og Alt kunde være trygget, men heller ikke i denne Henseende have vi fundet Noget at erindre. — Et tredie Spørgsmaal, som maatte paatrænge sig Udvalget, var dette, om Eierne ikke kunde komme til at lide Tab. I den Henseende have vi ikke været blinde for, at Saadant ganske vist kunde ske; men vi have trostet os med, at det ikke let vilde ske efter de Erfaringer, man har fra tidligere Indtædler. — Fremdeles have vi i Udvalget døvet ved det Spørgsmaal, om Finantsministeren i Følge det Indhold, som Lovforslaget nu har, vil have den fornødne Bemyndigelse til at ordne dette Forhold. Vi have ikke stillet noget Endringsforslag med Hensyn til dette Punkt, fordi vi have ment, at det vilde være rigtigst at opsætte Spørgsmaalet derom til tredie Behandling, efter at vi have haft Leilighed til at høre den ærede Finantsministers Udtalelser. Lovforslagets § 2 omtaler ikke det Tilfælde, at Hovedbøffet er blevet borte for Eieren af Duplikatbøffet og ikke lyder paa Navn, men paa Thøndehaveren. Dette er ganske vist meget sjældent; men det er mig dog bekendt, at der i dette Dieblit eksisterer saadanne Tilfælde. Saavidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, er der 5—6 Stykker, som lyde paa Thøndehaveren, og vi have ikke kunnet se, at Finantsministeren ligefrem har en Bemyndigelse til at ordne dette Forhold. Vi have kastet Blikket tilbage, først paa Loven af 28de Januar 1871 om Forældelse af Statsforfrivninger; men vi have ikke kunnet finde, at den i Et og Alt bemyndiger Ministeren til at gjøre de fornødne Skridt i den her omhandlede Hen-